

กระทรวง
สาธารณสุข

จุลสารข่าวสารวินัย และคุณธรรม

ฉบับที่ ๕ ปีงบประมาณ ๒๕๖๕

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอแนะนำเสนอเกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ <https://discipline-ops.moph.go.th/>

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

๑. ไม่ได้ลงชื่อในสมุดลงเวลาปฏิบัติราชการ ผิดวินัยหรือไม่

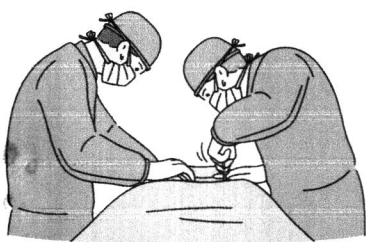
นายบุญทิ้ง ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่ที่งานพัสดุ กลุ่มงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาลชุมชนแห่งหนึ่ง มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำเอกสารจัดซื้อยาและปฏิบัติตามระเบียบที่เกี่ยวข้องกับยาทั้งหมด โดยพบว่า ในระหว่างเดือนมกราคม ๒๕๖๓ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๖๓ นายบุญทิ้งไม่ได้ลงชื่อในสมุดลงเวลาปฏิบัติราชการ และไม่มีใบลาตามระเบียบของทางราชการ รวมจำนวน ๓๓ วัน ดังนี้ เดือนมกราคม ๒๕๖๓ วันที่ ๒,๓,๑๐,๑๓,๒๐,๒๓,๒๗,๒๘,๒๙,๓๐ รวมจำนวน ๑๐ วัน เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ วันที่ ๗,๑๗,๑๘,๒๘ รวมจำนวน ๔ วัน เดือนมีนาคม ๒๕๖๓ วันที่ ๒,๓,๔,๑๐,๑๒,๑๓,๒๕,๒๖,๒๗,๓๐,๓๑ รวมจำนวน ๑๑ วัน และเดือนเมษายน ๒๕๖๓ วันที่ ๑,๒,๓,๑๕,๑๖,๒๐,๒๑,๒๒ รวมจำนวน ๘ วัน จากกรณีดังกล่าวเพื่อนร่วมงาน ได้ให้การว่าในวันที่ไม่ได้ลงเวลามาทำงานนั้นได้พบเห็นนายบุญทิ้ง มาปฏิบัติงานบ้างและบางวันก็มาปฏิบัติงานสาย แต่จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่มีหลักฐานใดมาสนับสนุนคำให้การของเพื่อนร่วมงาน

พฤติการณ์ของ นายบุญทิ้ง เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษ ตัดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ ๔ เป็นเวลาสองเดือน และให้เรียกคืนเงินเดือนจากนายบุญทิ้ง ในวันที่ละทิ้งหน้าที่ ราชการตามนัยมาตรา ๑๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญและเงินอื่นในลักษณะ เดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕

๒. เรียกเก็บเงิน เพื่อลัดคิวผ่าตัด ผิดวินัยหรือไม่

นางสมจริง พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้าหอผู้ป่วยเคมีบำบัด เป็นเพื่อนกับนางสาวสุดสว และนางสุดสวาท ต่อมานางสาวสุดสว ได้พานางสุดสวาท ไปหานางสมจริง เพื่อให้ช่วยเหลือนางสาวสุดสวาท ที่ป่วยด้วยโรคมะเร็งตับเส้นและต้องได้รับการผ่าตัดโดยเร็ว ถ้าปล่อยทิ้งไว้มีโอกาสเป็นอัมพฤกษ์ อัมพาตได้ แล้วนางสุดสวาท ต้องการให้สามีของตนได้รับการผ่าตัดโดยเร็วที่โรงพยาบาลแห่งนี้ จึงได้นำเงิน จำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท มาให้นางสมจริง เพื่อนำไปให้แพทย์เป็นค่าฝากพิเศษ ช่วยลัดคิวผ่าตัดให้เร็วขึ้น ระหว่างที่นางสมจริง หาข้อมูลเกี่ยวกับการฝากพิเศษ แพทย์ได้แนะนำให้ผู้ป่วยเข้าร่วมโครงการคลินิกพิเศษ เฉพาะทางนอกเวลา (Special Medical Clinic : SMC) ที่มีค่าใช้จ่ายประมาณ ๗ - ๘ หมื่นบาท ซึ่งผู้ป่วยตกลงเข้ารับการรักษาตามโครงการดังกล่าว และมีการคืนเงินจำนวนดังกล่าวให้นางสุดสวาท หลังจากนั้นนางสุดสวาท ได้ร้องเรียนต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลว่า นางสมจริงหลอกลวงเรียกเก็บเงิน ๔๐,๐๐๐ บาท โดยตกลงว่าจะนำไปให้แพทย์ที่ผ่าตัดเพื่อช่วยลัดคิวผ่าตัดให้เร็วขึ้น ต่อมาทางโรงพยาบาลได้เรียกนางสมจริง มารับทราบข้อร้องเรียนและให้ชี้แจงข้อเท็จจริง แล้วนางสมจริง ได้ใช้โทรศัพท์ถ่ายภาพหนังสือร้องเรียนแล้วส่งให้นางสาวสุดสวาท ทางแอปพลิเคชันไลน์

พฤติกรรมของนางสมจริง เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย และฐานไม่รักษาความลับของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔

๓. ปลอมแปลงลายมือชื่อของผู้อื่นโดยเจ้าของลายมือชื่อไม่ยินยอม

นาย ข ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ มีหน้าที่ในการจัดซื้อจัดจ้างตามอำนาจหน้าที่ และวิธีการที่ระเบียบของทางราชการกำหนด กระทำการปลอมแปลงลายมือชื่อของผู้อื่นโดยเจ้าของลายมือชื่อไม่ยินยอมลงในเอกสารของทางราชการที่ตนเองจัดทำขึ้น โดยมีเจตนาเพื่อนำเอกสารดังกล่าวไปใช้ในการเบิกจ่ายเงินบำรุงของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และจัดทำรายงานทางการเงินและบัญชีโดยมิชอบหรือโดยทุจริต แล้วนำเงินไปใช้จ่ายส่วนตัว

พฤติกรรมของ นาย ข เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

๑.เชื่อโดยสุจริต!! ว่าเบิกจ่ายเงินได้..เสียหาย ต้องรับผิดชอบหรือไม่?

ข้อเท็จจริงของเรื่องมีอยู่ว่า...ขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๕ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้รับมอบหมายให้ตรวจสอบฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาของจังหวัด ก. จำนวน ๒ ฎีกา เป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อมและแข่งขันฟุตบอลเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาของจังหวัด ก. จำนวน ๑๒๑,๒๘๐ บาท

ต่อมา สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบพบว่าโครงการดังกล่าวมีการเบิกจ่ายเงินโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบและได้มีคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงใหม่ทดแทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามความเห็นของกระทรวงการคลัง โดยให้รับผิดชอบเฉพาะในฎีกาที่ตนเองได้ตรวจสอบในอัตราร้อยละ ๒๕ ของค่าเสียหายจำนวน ๑๒๑,๒๘๐ บาท คิดเป็นเงินที่ต้องชดเชยจำนวน ๓๐,๓๒๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาอุทธรณ์

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งให้ชดเชยเงินจำนวนดังกล่าวและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ไม่ชอบด้วยกฎหมายจึงนำคดีมาฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งให้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนของผู้ว่าราชการจังหวัด (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) และเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) โดยผู้ฟ้องคดีอ้างเหตุผลว่าโครงการดังกล่าวนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้อนุมัติโครงการในลำดับสูงสุด โดยอนุมัติสั่งการให้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุโดยให้ฝ่ายพัสดุนำดำเนินการจัดซื้อตามที่เจ้าของโครงการและงบประมาณแจ้งให้ดำเนินการ ผู้ฟ้องคดีอยู่ในลำดับขั้นผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการเบิกจ่ายเงิน อันเป็นลำดับสุดท้ายของการดำเนินการโครงการ การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีมีหัวหน้าฝ่ายการเงินและผู้อำนวยการกองคลังเป็นผู้กำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติงานอีกครั้งหนึ่ง

อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ไปด้วยความเชื่อโดยสุจริตโดยไม่ทราบว่าการดังกล่าวไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและไม่สามารถเบิกจ่ายได้ ตามข้อ ๖๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น จึงไม่ถือว่าผู้ฟ้องคดีกระทำการด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงที่จะต้องรับผิดชอบแต่อย่างใด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อพิจารณาหลักการและเหตุผลของโครงการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาของจังหวัด ก. แล้วพบว่า มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งนักกีฬาทีมสโมสรฟุตบอล ก. เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลอาชีพไทยแลนด์ ดิวิชั่น ๒ ลีก ๒๐๐๙ ตามตารางการแข่งขันเหย้า-เยือน รวม ๓๐ นัด ซึ่งการแข่งขันฟุตบอลตามโครงการดังกล่าวมีการเก็บเงินค่าผ่านประตูจากผู้เข้าชมการแข่งขันนัดเหย้า-เยือน โดยสโมสรฟุตบอล ก. เป็นผู้จัดเก็บ จึงถือเป็นโครงการที่มีการจัดหารายได้ในลักษณะองค์กรเอกชน ซึ่งไม่ได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การแข่งขันกีฬาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๑๘๐๘.๔/ว ๒๕๘๘ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๗ เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินในการแข่งขันกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่อย่างใดและรับฟังไม่ได้ว่าเป็นการจัดทำบริการสาธารณะ

การเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อมและการแข่งขันฟุตบอลอาชีพให้กับสโมสรฟุตบอล ก. ตามโครงการดังกล่าวจึงเป็นการเบิกจ่ายเงินให้แก่องค์กรเอกชนโดยไม่มีระเบียบกฎหมายของทางราชการให้เบิกจ่ายได้ อีกทั้งไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และตามมาตรา ๑๗ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

เมื่อผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ตรวจสอบฎีกามีหน้าที่ต้องตรวจฎีกาให้ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องใช้ความระมัดระวังและความละเอียดรอบคอบในการตรวจสอบว่าจ่ายค่าใช้จ่าย ในการฝึกซ้อมและการแข่งขันฟุตบอลอาชีพซึ่งเป็นการสนับสนุนงบประมาณให้แข่งขันกีฬาอาชีพสามารถกระทำ ได้ตามระเบียบกฎหมายของทางราชการหรือไม่

การที่ผู้ฟ้องคดีเพียงตรวจเอกสารประกอบการเบิกฎีกาโดยเห็นว่ากรณีการเบิกจ่ายตามโครงการผ่านขั้นตอน การตรวจพิจารณาของผู้บริหารตามลำดับขั้นแล้ว แต่เมื่อโครงการดังกล่าวไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กร บริหารส่วนจังหวัดและไม่สามารถเบิกจ่ายได้ ตามข้อ ๖๓ ของระเบียบดังกล่าว จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติ ตามระเบียบกฎหมายของทางราชการ

ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อในฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่ายตามโครงการดังกล่าวรวม ๒ ฎีกา เป็นเงินจำนวน ๑๒๑,๒๘๐ บาท ว่าได้ตรวจเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องแล้ว พฤติการณ์การกระทำดังกล่าว จึงเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับความเสียหาย จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔

อย่างไรก็ตาม เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีกระทำทุจริตต่อหน้าที่ การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้อง คดีรับผิดชอบในฎีกาที่ตนเองได้ตรวจสอบในอัตราร้อยละ ๒๕ ของค่าเสียหายจำนวน ๑๒๑,๒๘๐ บาท คิดเป็นเงิน จำนวน ๓๐,๓๒๐ บาท จึงยังไม่สอดคล้องกับระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำ

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๑๕ ของความเสียหายจำนวนเงิน ๑๒๑,๒๘๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๘,๑๗๒ บาท นั้น เหมาะสมกับความร้ายแรง แห่งการกระทำและความเป็นธรรมในกรณีนี้ตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว

ดังนั้น คำสั่งเฉพาะส่วนที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวน ๑๘,๑๗๒ บาท จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดเฉพาะส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเกินกว่าจำนวน ๑๘,๑๗๒ บาท โดยให้มีผล ย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งดังกล่าวและให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๖๙/๒๕๖๓)

คดีดังกล่าวสรุปได้ว่า...ในการเบิกจ่ายเงินหลวง เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบด้านการเงิน และการอนุมัติเบิกจ่ายเงินงบประมาณในทุกตำแหน่ง จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรอบคอบและใช้ความ ระมัดระวังตามวิสัยและพฤติการณ์ตามตำแหน่งและวิชาชีพของตน หากการปฏิบัติหน้าที่ของตนได้ก่อให้เกิดความ เสียหายแก่หน่วยงานของรัฐ ในลักษณะที่เป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ก็ไม่อาจอ้างว่าได้ ปฏิบัติหน้าที่ไปด้วยความเชื่อโดยสุจริตเพื่อให้หลุดพ้นจากความรับผิดได้ แม้ว่าตนจะอยู่ในลำดับขั้นผู้ปฏิบัติงาน ก็ตาม แต่ทั้งนี้ การที่ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตหรือ ไม่ได้ทุจริตต่อหน้าที่ ก็อาจถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่ได้ อยู่ในระดับที่ร้ายแรง ซึ่งอาจทำให้สัดส่วนแห่งการรับผิดชอบในความเสียหายลดลงได้เช่นในคดีนี้

นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่คนอื่นที่มีหน้าที่ในเรื่องที่เกิดความเสียหาย หากปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาท เลินเล่ออย่างร้ายแรง ก็จะต้องรับผิดชอบตามสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดเช่นเดียวกัน

ที่มา: www.admincourt.go.th เมนูวิชาการ เมนูย่อยอุทธรณ์จากคดีปกครอง

๒.ใช้รถยนต์ของทางราชการ

ป.อ. มาตรา ๑๕๑ , ๑๕๗ (ชั้นพิจารณา)

คดีหมายเลขดำที่ อท. ๑๒/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ อท. ๓๓/๒๕๖๑

ศาลอาญาคดีทุจริต และประพฤติมิชอบภาค ๖

จำเลยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตให้ใช้รถยนต์ส่วนกลางของสถานพินิจฯ จำเลยจึงเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่จัดการหรือรักษารถยนต์ส่วนกลางซึ่งเป็นทรัพย์สินของสถานพินิจฯ การที่จำเลยมีคำสั่งให้พนักงานขับรถใช้รถยนต์ส่วนกลางรับส่งจำเลยระหว่างที่พักกับที่ทำงานเป็นประจำ และมีคำสั่งให้พนักงานขับรถนำรถยนต์ส่วนกลางพาจำเลยไปทำธุระส่วนตัวในวันเสาร์และอาทิตย์ จึงเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่สถานพินิจฯ เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และยังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ แต่การกระทำของจำเลยเมื่อเป็นความผิดตามบทเฉพาะตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ แล้วจึงไม่จำเป็นต้องปรับบทประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ซึ่งเป็นบททั่วไปอีก

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ , ๑๕๗

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๖ วินิจฉัยว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตให้ใช้รถยนต์ส่วนกลาง ของสถานพินิจฯ จำเลยจึงเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่จัดการหรือรักษารถยนต์ส่วนกลางซึ่งเป็นทรัพย์สินของ สถานพินิจฯ การที่จำเลยมีคำสั่งให้พนักงานขับรถใช้รถยนต์ส่วนกลางรับส่งจำเลยระหว่างที่พักกับที่ทำงานเป็นประจำและมีคำสั่งให้พนักงานขับรถนำรถยนต์ส่วนกลางพาจำเลยไปทำธุระส่วนตัวในวันเสาร์และอาทิตย์ การกระทำของจำเลยจึงเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่สถานพินิจฯ เป็น ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และยังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดย ทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ แต่การกระทำของจำเลยเมื่อเป็นความผิดตามบทเฉพาะตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ แล้วจึงไม่จำเป็นต้องปรับบทประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ซึ่งเป็น บททั่วไปอีก และแม้ภายหลังจำเลยกระทำความผิด ได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่๒๖) พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๗ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕๑ และให้ใช้อัตราโทษใหม่แทน แต่กฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ พินิจฉัยว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ (เดิม) จำคุก ๕ ปี

ที่มา : เว็บไซต์ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๖

ผู้รวบรวม

นายปกาสิต คำจันทร์

ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัย
และระบบคุณธรรม

นายไพบจน์ แสนใจธรรม

นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)

นางสาวช่อฟ้า ปรีดี

นิติกรชำนาญการ

นางสาวนิติพร จันทร์ตื้อ

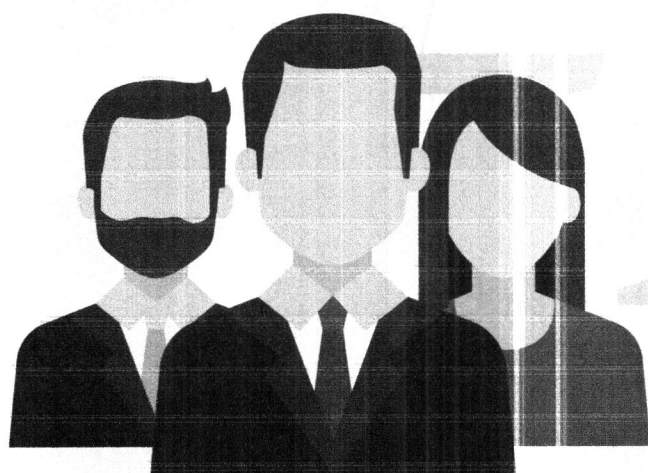
นิติกรปฏิบัติการ

นางสาวพรสุดา จันทร์หา

นิติกร

จัดทำโดย

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป โรงพยาบาลกรงปินัง จังหวัดยะลา โทร ๐๗๓-๒๓๘๐๓๙

ที่ ยล ๐๐๓๓.๓๐๑/๒๓๔

วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุมัติเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารวินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๕ ปีงบประมาณ ๒๕๖๕

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลกรงปินัง

เรื่องเดิม

ตามที่สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้ส่งข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ ๒๕๔๐ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาให้เพื่อเผยแพร่ ให้ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และลูกจ้าง ในสังกัดนี้ได้ทราบโดยทั่วกันเกี่ยวกับสรุปประเด็นคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ และประเด็นข้อหาหรือ นั้น

ข้อพิจารณา

ในการนี้ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ขอข้อมูลข่าวสารวินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๕ ปีงบประมาณ ๒๕๖๕ เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิด และขออนุมัติเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของโรงพยาบาลกรงปินัง เพื่อเผยแพร่ ให้ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และลูกจ้างในสังกัดได้ทราบโดยทั่วกัน และเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ประกอบการปฏิบัติหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่างๆ

ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

(นางสาวตัสนีม หะมะซอ)

พนักงานพิมพ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลกรงปินัง

-เพื่อโปรดทราบ

-เพื่อพิจารณาอนุญาตให้นำเผยแพร่ตามระเบียบฯ ทางราชการ

(นางสาวนุริยะห์ สื่อม)

นักจัดการงานทั่วไป

อนุญาต

(นายอิระฟาน หะยี้แอ)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลกรงปินัง

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลาง
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ตามประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง แนวทางการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน พ.ศ. ๒๕๖๑
สำหรับหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลางสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ชื่อหน่วยงาน : ฝ่ายบริหารงานทั่วไป โรงพยาบาลกรงปินัง กระทรวงสาธารณสุข

วัน/เดือน/ปี : ๖ กันยายน ๒๕๖๕

หัวข้อ : เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารวินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๕ ปีงบประมาณ ๒๕๖๕

รายละเอียดข้อมูล (โดยสรุปหรือเอกสารแนบ)

๑. บทความเรื่อง ไม่ได้ลงชื่อในสมุดเวลาปฏิบัติราชการ ผิดวินัยหรือไม่
๒. บทความเรื่อง เรียกรับเงิน เพื่อลัดคิวผ่าตัด ผิดวินัยหรือไม่
๓. บทความเรื่อง ปลอมแปลงลายมือชื่อของผู้อื่น โดยเจ้าของลายมือชื่อไม่ยินยอม

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

๑. เชื่อโดยสุจริต ว่าเบิกจ่ายเงินได้ เสียหาย ต้องรับผิดชอบหรือไม่
๒. ใช้รถยนต์ของทางราชการ

Link ภายนอก : ไม่มี

หมายเหตุ :

ผู้รับผิดชอบการให้ข้อมูล

(นางสาวนุริยะห์ ส้อม)

ตำแหน่ง นักจัดการงานทั่วไป

วันที่ ๖ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ผู้อนุมัติรับรอง

(นายอิระฟาน หะยี้แอต)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลกรงปินัง

วันที่ ๖ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ผู้รับผิดชอบการนำข้อมูลขึ้นเผยแพร่

(นายนิซารี เจ๊ะละ)

เจ้าพนักงานคอมพิวเตอร์

วันที่ ๖ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕